

8 Gen^o probè affinitati à Porphyrio?

67

2^a / At pio, in j. Gen⁹ abs. sum. & fisi, e¹ Gen⁹ e id quod
priest^t & pio dicitur. Spē in Quæc qd̄ e incomplet. Ia parta sed qd̄
priest^t & pio dicitur. Loco gris, & ita ualeat, ac e Vt. v. eam exclus-
lunt India, 2^a / Spē dicitur. incomplet. & 3^a / In quæc qd̄ e / go-
num Loco Dria. & 2^a reijct^s sp̄s quæ priest sp̄le & solo nō dri-
entibⁱ: & 3^a nō reijct^s Dria. Proptimum v. Chœurs, v. orienti in gle.

Quares 1° qd sit præni in qd? At ex Porphyrio, ea
præni in qd, quæ apte reddunt, qn querenti qd res sit. Ea uero apte
reddunt, quæ prænæ d' infid. ut tota spia, sicut pars spialis per
mum p'st Subsistens! seu sustentans reliq; præta, Ut si que-
ras, Quid sit Driu? Est eo e at, Subia ve.

Nro. At qd e gen 9 Et se o mūm^m Subsistens
V sustentantis rōlo: qd n grātia o mūm grā Subsistens. Et neg-
vām, qd C. d' Autr. sum: pōt, 1° put Sustentat rōlo, & com-
ponit rōem, & sic dēt se o mūm mā in ebeno, & sponendo:
2° put grāti et hōe et Prō, ut totum pōale stēns sub se spēs,
qd inflat, & put sic sumi ut grā subsistens in grāndo. Cōm
nis 1° ut e cā mālis, sponit Leonem, Sustentat, cuius grām
trī in hac grāce | qd e māt. | grāti et illo ut grā, qnus, o mūm
adjacenti.

Quares 2°. Qd si p̄ari in gl̄e! P̄eo ea p̄ari
in gl̄e, quo apte redditus in quārit̄ gl̄is sit res; Ea uō tunc,
apte redditus, quo p̄ans o mūm s̄it adjuantes, s̄. Ep̄ialt ut
Dilia, s̄. Acciab̄, ut Ep̄ium & Fcciens: Ut si queras q̄l̄is e' P̄ius!
Apte redditus es rōalis, ubilis, A. 169. ve.

Quares 3°. Regulam ad coquendum quod prius per
mūm Subsistētis in qd. v. & mūm adjaunis in qd.^o Hoc est
Regula; in prārum & selenis & que dñia, & que innotatiua & que
absitā, prārum & mūm Subsistētis in qd. ut pēt in eis prieob.^o
Hoc ē at. Albus ē coloratum. Hoc lūritas ē lūritas. Quā aut
prārum ē innotatiuum, selenis & dñi, & sat min. innotatiuum
tunc.

De Vtis in Spē. Cap. I. d. Grē. G. V. t. A. 25. 1?

Tunc primum regulariter Logundo est eum mūm adjacentis in quatuor ut p̄t in eis. Et istib⁹ praeib⁹! H̄o e' roalis, r̄visus, abs⁹. Ut vīta se vīsite. Et Album s̄t om̄natiua signantia directe frām ut adiacentem. V̄ invenientia situm, eo iō e' vīnum, si n̄ signat rāmum. Sciam q̄ sup̄posio, n̄ tñ eam signat ut adiacentem.

Quares 4. Quānam diuinā dñe Spē? P̄t ea diuinā Spē que vel s̄t. Spē dñe v̄ h̄o, & quā, & sub dñe Spē dñeū dñm, ut Sōc̄es, & B̄uadah. P̄t q̄ dñm dñm s̄t Metz. Q̄s ea diuina Spē, que sub eodū grē dñm r̄ent, & p̄tēs sp̄ciāles, ut Eoc̄e coit reb̄d̄a sp̄c̄atis. q̄. Itij.

Quares 3. q̄ grā Subalterna, que collēcti sub eodem grē summo, dicunt diuinā Spē. Vg. org. & sp̄ciā sub subia? P̄t affi; r̄ao e' ga si sunt grā r̄u in p̄to, th̄ si sp̄ciā r̄t superiores, in q̄ vīce coiunt, nec diuina sm̄ se tota. Quares v̄t. Et q̄ libet gen̄sum, & que sub ipso dñm, dñiat sp̄ciā ab alio it summo, & ab illis, que sub ipso dñm? P̄t negā. diuina n̄ grē seu p̄tēs, & s̄t iō dñsa, siḡt sm̄ totam suam & p̄tēs diuina, & n̄ h̄eat sup̄ se gen̄? in q̄ n̄ coiuntur.

Q̄. 1. Nullum t̄ te grāt incompleta, sed gen̄ grāt incompleta: n̄ e' sp̄ciā v̄tij. Et ecō argum s̄t atque oēs sp̄ciā v̄tij excep̄ta sp̄ciā. & n̄t p̄tēs, q̄ grē dñm nāriam n̄ e' ut t̄ te grāt sp̄ciā. Inst. q̄t grāt incompleta dicit solam p̄m, & t̄ te dñt e' totum, & p̄tēs ō mūm totū: q̄t nullum dñt t̄ te, q̄t grāt incompleta dñt vīta. Gen̄ n̄ e' vīta. Et p̄tēt majorēt: q̄t grāt incompleta dicit solam p̄m & p̄tēt, scđo majorēt: dicit solam p̄m sat & ignorato, neq̄ majorēt; neq̄ n̄t grāt incompleta e' grāt ut pars, q̄t q̄t grāt incompleta pot̄ grāt ut totum, & dicit totam nām in p̄to, si n̄d fūti, sat & ignorato: ut p̄t in ea p̄tēs / Dñs e' at / q̄t at de grāt n̄ dicit rōde, illud in dñat & ignorato, q̄t aut̄ grāt ut pars, nullo mō dñat totum subm, & solam eius p̄m ut in ea p̄tēs / Dñs e' at / q̄t aīa nullo mō dñat eorg. q̄t e' in p̄to, ac

¶ Gen? probé definiatē à Porphyrio?

Hec gen? grāo e sā.

Ob. 2º. Fīa pīati in īle t̄ suo subito, st̄ Gen? e fīa
infōr̄, cum tētum pōale sit fīa suor̄ partium: q̄ pīati in īle. P̄
dīst. major. Fīa adjacens pīati in īle, sūdo majōrem, - fīa subi-
tēs qualis e Gen?, pīati in īle, nōgo majōrem.

Ob. 3º. Si at abstracti a solis mītūis vni? sp̄i pīa-
biti t̄ solis illis: 2º Gen? nō semē pīati t̄ dīenb? sp̄i. P̄. at in eo
euente adhuc pōe grāi t̄ dīenb? sp̄i, Et nō illus p̄ tōne illa nōcīat,
it e p̄ accēns, q̄a vbi et repīati liberum a cōfīs, Nam illi cōt̄ vñas
q̄i cōfīo grāi.

Ob. 4º. Gen? sumptum p̄ aptiū f̄ sat̄ zelōe, e sp̄is
infā, ut dīxim. 9. 7. Ar. 3. q̄ pīati t̄ solo nō dīenb?. At so-
lūcūm ap̄i notām t̄ hīcēm Grīs tōne aptiū f̄ zelōe in āu signō, reb̄
uō subs̄tūs in āu exercitu: nam Gen? aptiū. 9 e sp̄is in pīima, pīati t̄
pīb? aptiūdīb? f̄ zelōb? solo nō dīenb?, qualibet uō eaq̄ aptiūdīm.
F̄ zelōum e vñum Gen? in āu signō, q̄i s̄ qualibet signat vñam Nām
Grīcam, quā in āu exercitu pīati t̄ sp̄i dīenb?. His notādī

P̄. ad argūm. Sp̄im infām pīati exercite t̄ solo nō dīen-
b?, signē uō bene pōe pīati t̄ sp̄i dīenb?: Ut accidit Grī, q̄t dum
pīati t̄ eaq̄ illa aptiū, t̄ zelōe, pīati t̄ solo nō dīenb?, q̄ten? nō
ea aptiūdīs t̄ zelōe rīponit vñas, quā pīati t̄ sp̄i dīenb?, dīer Ger-
n? pīati t̄ dīenb? sp̄i rīponi.

Ob. 5º. H̄t̄. Petes arūt vñl Grī latere & quies: 2º Gen?
n̄ e vñcīum nec vñl. P̄. 1. 3. Tōnēc. 3. Metrā. 3. 2. 4. Seco 4. Ar-
tem nobis caūsē & abstrōm Grīm, in q̄ datī maḡ pīculūm in-
dīndi in abstrōm & quām, ut tñ neq̄a pīe vñcīem Grī. Ob. 2º. Atēm
dīxīse Gen? in suis sp̄eb? ee in q̄l pīculūm extīnsē & in q̄-
lēm pīcīōnēm pīmentēm a dīyī shēntib? quē ineq̄tīs, o sit
extīnsā, n̄ tollit vñcīem.

A NT V S 2º

82º

De Vtis in Spē. Cap. 1^m. & Gr̄c. Q. v. 1^a. Ans².

H². Quis dicitur essialis, an discriptiva?

Qd sentendum d¹. Et hoc dictum met: mē nobis agendum d². que
est id. Gen² id, qd p̄t d³ p̄tib⁴ dñmib⁵ Spē in quodam qd e in-
complē.

Dico 1°. P̄tac et p̄tio essialis n^o e Gr̄i relatio. P̄t qd
tradit^o suum, n^o e Gen² & Dñm. Dico 2°. Et essialis n^o e Gr̄i
ab^o qd aptudē ad spēndū. P̄t qd exptas spēm, qd p̄sonam talis
aptudis, nempe p̄abilitēm.

Dico 3°. Et essialis n^o qd aptudē ad p̄iandum.
(P̄t qd p̄ia in vīo C̄lis e Gen² sumptum qd aptudē ad p̄iandum)
n^o d¹ p̄tis essiali^o subm^o rōcum, s^t qd p̄sum, s^t Gen² & d² p̄tis
subm^o rōbum, o^m d³ p̄tis essiali^o. Major. Ut curia declarat exptas, quia
curia n^o d⁴ p̄tis at, s^t qd apt^o ad rōendum, qd p̄o minorē, qd
q^o dñm² | Gen² id vīe | qd p̄tām id illigiri vīe, vīe ut ua-
ter ac dicere | & vīe | s^t qd vīe cuius^o sumptum n^o e subm^o p̄sum
aptudis grīca, o^m d⁵ p̄xē fundet in nā grīca māli sumpta.

Vī collēs, Gen² sumptum qd aptudē ad spēndū ita
defini^o essiali^o | Gen² nā grīca apta ut sit in p̄tib⁴ dñmib⁵ Spē. Sc.
(Pro aptudē uō ad p̄iandum, sic | Gen² nā grīca apta ut p̄tis
at p̄tib⁴ Spē dñmib⁵ vīe.)

Subm^o oīo e, s^t p̄tis dñmib⁵ exptatas tōrre. Nīj sub-
trīs ut qd, s^t in au^m exptato, qd exptate s^t in p̄tib⁴, t^t illi p̄iām,
q^o ad illa referunt: p̄tis ut s^t qd, s^t in au^m signo, qd p̄tis
n^o s^t, p̄iām, aut referunt ad infīca. s^t trī signant t^t dñciānt
nās, quā p̄tis exptate pagunt. qd s^t p̄tis dñmib⁵ in alijs t^t p̄tib⁴. ce-
terorū vīum, et C̄pī.

G VFO

9. 2ª Quanam Entia point eē Grāt Spes?

69

Q V E O 2^a

Quanam Entia point eē Grāt Spes?

A M T V S 1?

De ijs, qua nō Int Entia positiva.

um Entia negativa, i. Negat & Privat, & considerari point que sunt
a pē rei merē negati, & put st̄ pō rōm ad mūm Entiam positi-
vorum, & ijs Vtros mō ascenduntur.

Dico 1^a Negat & Privat, q̄ tales, seu merē nega-
tive spectare nō point eē Grāt Spes. P̄t̄ ga Gen 9^a Spes intin-
sē & immū dēcū p̄ accessum Dīa, & q̄ p̄spalq̄ dīt̄ suā infi-
ōa, ut Negat & Privat q̄ tales, nō point s̄c immē: c̄. 8^a It̄ p̄pō
minorem, ga Gen 9^a ē instar mā & Dīa instar fīa supadi-
te ad dīcāndū Gen 9^a, ut rōm mā & fīa sit regit in Entis
positivo: c̄. 8^a.

Firmat̄ ga Negat & Privat q̄ tales s̄t mit, ut
in nito nō dat̄ ipositio, nec abstrācio: c̄. 8^a Un' collit̄ Ne-
gationes, & Privationes qua tales non posse eē Dīas.

O. 1^a Negat & Privat q̄ tales cōiunt in Neg-
atōe in coi, & dīrunt c̄ p̄stali & fīas negatas, & p̄ ḡtūmque
alīud: c̄. 8^a Grāt Spes. O. 1^a N̄ cōd̄re aut dīrre p̄pō.
P̄t̄ 2^a n̄ vōire Vtore, ut m̄ atogic̄, q̄ pacto subīa & Accēns
atogic̄ cōiunt in Ente: doc & illud Sensituum in Segistius
cōi: ut m̄ neg. lōs, neg. sensituum & Gen 9ª dīfū Dīaz dīcōntium.

Inst. Hoc & illud n̄ lōs dīrunt inn se, ut m̄ liunt
extīnsē & fīas negatas s̄igt fīa negata eē eadem: c̄. 8ª alīq̄ vōm̄t̄ cōm̄
R. n

De Vtis in Spie. Cap. I^m. d^o Q^o 2° A^o 2°

¶ nō dñe spie, qd ad hoc regriti p̄sona oria, s̄t imp̄rie et ut vocant,
merē negiue, & unum n̄ e aliud, q̄ suū trūnt dua oria induantes.
Am̄ trūnt & atroem subter, qm̄ tot addant negoi lapidis in eo.

Institutio: Neḡies v̄ priuies, o sine qd neḡuum suffit qd
s̄cānti p̄ al neḡuum. P̄ q̄ se ipsa sine rit̄ p̄ nit̄ ohi si uō accidēt
ut r̄te tam n̄ sup̄iunt merē negiue, s̄t ḡm̄m̄ t̄nt̄ pos̄iūs, de qua
s̄u inḡa dñ̄ e.

Ob. 2°. Neḡies v̄ priuies, q̄ tales p̄iunt̄ s̄ere r̄oem̄ p̄sp̄ij
& p̄ sp̄is: q̄ et gr̄is v̄ sp̄is. S̄is q̄b̄z q̄a v̄nas e p̄sonetas entis, & ca-
pautas ad suscipienda oria e p̄sonetas subic̄ v̄c. Plenē aliḡ ne-
d̄am̄, diria rāo e q̄a, ut aliq̄ sit p̄sp̄ij, & alios, imo & d̄ia,
suffit qd sit v̄nūam̄ & malis eot̄ mō coicatum, s̄e immē & int̄imē
n̄ shati, s̄t m̄ mē, & r̄oem̄ subter, qd p̄it̄ in Roelli, qd e v̄nūam̄, &
v̄le r̄a p̄ri v̄ p̄ti, & t̄i neḡ eē sp̄is ad hoc v̄ illud Roale, t̄p̄i
oriaz immē shentium, s̄bi album abstrūm ab alio c̄eni & nūi, n̄
e sp̄is, q̄a album c̄eni & nūi, ut s̄i n̄ s̄t inḡia albi in eo p̄ im-
mām̄ sc̄iam̄, s̄t p̄ atroem̄ subter, & all̄ p̄it̄ eē sp̄is r̄a v̄ni &
illi: albi in gr̄o): at uō ut aliq̄ sit c̄eni & sp̄is regrit oīo qd im-
mē, & int̄imē shati. Q̄a t̄i responso suas patiti diff̄et.

Ob. 2° v̄ meli, & dist. ans: p̄iunt̄ eē p̄sp̄ij, & alios,
i p̄iunt̄ cōire nario & s̄giū subter, p̄edo ans: p̄iunt̄ eē p̄sp̄ij, & alios,
i subire r̄oem̄ 4: & 5: p̄abekis, nego ans, q̄a ut hoc c̄eant̄, dēnt̄ s̄i
pi ut qd pos̄iūm̄ aḡt̄ ad issendūm̄ in p̄t̄o, & v̄re p̄iūm̄, &
alijs f̄is v̄l. v̄

Ob. 3°. Res p̄iutes ante q̄ extānt̄ s̄t Neḡies, v̄m̄ si
gr̄a & sp̄es, & p̄iunt̄ direc̄ta in p̄t̄o: q̄o in neḡoib̄ lat̄i p̄positio
Metria & os̄is rāo gr̄is, & sp̄is. P̄t̄ res p̄iutes sub reduplic̄ p̄iūt̄is
merē negiue sumpt̄a n̄ ei gr̄o, nec sp̄es, nec p̄oni in fr̄to, abs-
cio et m̄ se, seu abstrākendo a p̄iūt̄is & aūlit̄i, p̄iunt̄ in
p̄t̄o, c̄en̄ḡ p̄positio Metriam̄, q̄a sub r̄a s̄iderōe s̄t v̄tia go-
s̄ciua.

A 25 v̄

Guanam Entia point eē Grā, t Spēs!

ARTVS 2.

De iis quā sunt Entia rōis.

Dico 1°. Entia rōis pōriē dicta si apte humani pōunt eē Grā, t Spēs. Pbi ga ciunt hī p om̄as int̄mias. q. 3rd. Pēr āns ga vol. Tūnt rōpi p mūm Entis potius, mā s. v grā o sp̄sio Merca. q. 3rd

Dico 2°. En̄ rōis in cōi n̄ e Gen̄ Vniōum Qen̄ ad oī Entia rōis. Pbi ga quād se ab. quād nō Reliuia, s̄t En̄ realis Vniōum n̄ e ad ab. t Reliuia. q. n̄ e gen̄ rōis.

Dico 3°. Reliō rōis in cōi e Gen̄ Vniōum ad oī rōis Reliō rōis. Pbi ga Reliō realis e Gen̄ ad oī Reliō realis. q. q. Reliō rōis, s̄t singul ad mūm Reliō realis.

Dico 4°. En̄ rōis ab. s̄t Negāo n̄ e Gen̄ Vniōum ad Negāem, t Priuōem p̄fie sumptiam. Pbi 1°. ga Sp̄s Aliām̄ Oris diss. quād e p̄fia, s̄t Negāo t Priuōe p̄fia diuīnt. S̄t acciūt. q. Negāo in cōi n̄ erit Gen̄ Vniōum ad eas. q. t mind ga Negāo t Priuōe dissunt e p̄fia t fīas neocatas. s̄t Cacias t Nūtio dēnt eant. Visionem t fīa negata. q. Sat tā, t vites Negāo t Priuōe n̄ dis- quād e p̄fia. s̄t tm̄ acciūt rōe Subti apti t incepti. Pbi 2°. ga. Si En̄ rōis ab. s̄t Negāo diderit Vniōe in negāem t Priuōem, cat nō Negāo collocareti sub duob. q. ibid in Subalternum potius, s̄t hoc e maxūm absurdum in Phia. q. t illud un̄ seḡt. ploma- iorem ga Nūtio, qua dat̄ in Catollo ante 7^m diem, t negat nūtio- nem in Subto incepto. q. ideo vit Negāo, collocati sub Negāo, t eat- met Negāo post 7^m diem, t negat Visionem in Subto apti, t ob id iam sit Priuōe, collocareti sub Priuōe. q. 3rd Guāstr̄ ex p̄bōes negat, p̄iunt ab aliq.

Pbi 3° efficiunt, q. a Vniōum dēr. p̄iundere a dījs, s̄t Negāo in cōi n̄ p̄t p̄iundere a dījs. Negāum engōs; q. n̄ p̄t

De Vtis in Spie. Cap. I^m. d' Q̄rē. GN. 2^a. Ans. 2?

Ex Vtis. P̄bo min. q̄a oris insp̄s et s̄t Neḡos: o. Ne-
ḡo in eo n̄ pot̄ fundere ab illis, seu n̄ pot̄ illis n̄ includere,
q̄d includit q̄d e Neḡo. Firmat q̄a ens n̄ pot̄ fundere a
oris, i. ea. et s̄nt entia: o. Neḡo, t. n̄ ens, n̄ pot̄ fundere
a oris, i. ea. s̄nt et n̄ntia.

Quares p̄. at Neḡo in eo, s̄; ut diunt, fr̄e in trāta sit
Qen. ad oēs Neḡos fr̄e trāta. Et isti & Privos in eo, s̄; ut diunt fr̄e
in trāta, sit Qen ad oēs Privos fr̄e trāta? Dicō dic grandum p̄.
dicas ap̄os: nam si atogia fr̄e negata refundit in ipsas Ne-
ḡos, neq; Neḡo & Gen ad Neḡos, neq; Privos ad Privos: Si tamen
talibz atogia n̄ refundit, uidet r̄evidūm eff̄e, q̄a si n̄ hō, n̄c-
ens, n̄visio, n̄telio, v̄ sita n̄sumunt atogiam a fr̄is q̄ negant
q̄ze a illis n̄ piabit Neḡo in eo tanḡ Gen? V̄ sita argum fieri
pot̄ in Privos b. 9.

Adete tñ Neḡoem fr̄e in trāta maiis sitam, si apt̄
sumat, v̄g. Insensibilitas p̄oē ee Gen ad Neḡos fr̄e trāta, v̄g.
ad cœcim, surditē, v̄ sitas, v̄n recte diuiti, Cœctas e insensibilitas
Surditas e insensibilitas, l. Ita. Non ideo tñ facienda e mutatio
ab abs̄cis ad visu. Eoc n̄ op̄io, Cœc. e insensibilitis, fā e.

Dico 5. Neḡos, quæ negant fr̄as trātas, semper s̄t
Spes insp̄a. Et fr̄a negata sit gr̄ia, sp̄ifica, aut individualis, v̄g.
Nat n̄ hō, n̄ Pr̄us. P̄bi q̄a gr̄ia, t. Solis Induī, ut ḡt in eis
pr̄ios b. 9. Eoc Nat e Nat, Eoc n̄ hō e n̄ hō. Dic. Idem dñm dñ
privos b. 9 fr̄e trāta, ut v̄g., Eoc Narrans e Narrans.

Dices. Nonat e Neḡo fr̄e trāta, q̄d tñ sit sub se
Nōam, i. n̄c. aff̄etū t. lapide, hoc Nōh e Nonat. q̄. Neḡo forma-
trāta n̄ e Spes in fina. Et neg. min. q̄a si nonat pr̄aret de
nonhō. Ut Gen, semper t. illi p̄iari p̄et, q̄d tñ p̄iūm ee sic dñs q̄a
t. Buaghato gr̄ati Nonhō, t. tñ t. illi nequeat p̄iari Nonat, quan-
illa p̄posio e illatua x̄ i. infexi. t. diuenda.

O. 1. 2. 5. 5. am. Dic. Induā dēnt addere sup̄ suam
Sp̄em

Quænam Entia possint esse Græ f Spes?

Sicim alijm diuam, ut hoc non hoc vñq. non hoc in coi: qd' non hoc in coi non est spes rū cuiusq; non hō. pbi minor qd' hoc non homo non ampli negat qd' non hoc in coi. P: nego minor. addit m. suam ariam partem. ad pñtum dñigo ans: hoc non hoc non ampli negat i: non negat sicut diuam sicut ans: non eam negat dñs mō, nego ans: negat n. exerceit eam sicut qm non eois negabat sicut: dñm hoc non hoc qd' e in apido, negat sicut diuam illam excludendo a apido, non uo in coi negat eam sicut sicut eam excludendu in iñtrate.

Ob. 2: Si non hoc e unā sois, & n̄ pñt alia, sequuntur duas spes disparatas pñari t se ipsis qualitatue. Hoc n̄ pñt / non hoc e n̄ pñt e uā, ut pñari unam spem & alia e absurdum: qd' il- lud un? segit. P: nego. sequel illa n̄ posio / n̄ e e n̄ pñt go- tius e illa, qd' pñt qd' in illa n̄ pñt una nego & alia fuit in qd, n̄ n̄ fuit sicut sum. Negao eois e negao pñt, ut tm Negao pñt pñari in qd, & nñno t eost subto, t qd pñari Negao eois, faciendo sicut sum. Subto cui eost Negao eois, coit et Negao pñt: qd' dñ t eost sacra, album e dulce & dulce e album, n̄ qd' albedo pñari & dulcedie, & viceversa, ut vñrago t eost subto.

Dico vñc: Negao fia superioris tritata, vñq. nonat, n̄ e genr rū nego fia impio et in iñtrata, vñq. ad nonio, nec viceversa. Pbi ga res n̄ pñt ei Qenr n̄ rū infior, a qd abs- tracti, ut pñt n̄ abstracti a nonio nec viceversa: qd' 344, Pbi minor, qd' dñs atis n̄ abstracti a dñs eois, nec viceversa: qd' nego Negao atis a Negao eois.

ARTVS 3.

De Entib. realib. quæ possint esse Græ f Spes.

Quæs n̄ existat & enib. realib. completi vñq. t celi, sic Subia 8ta
contum

De Vt in Spē Cap. I^m d^o Q̄c. Q̄. 2^a A.M. 3?

estum nō ē omnia s̄ec p̄ia ē Grā & Spē: s̄t q̄ exūtati & inimicis
in perfectis, s̄t sine complā, s̄t inemplā; q̄q̄ natūrā ē ē S̄ec Subst.
in abs̄cti, ut dicas, s̄t p̄ia integrantes, ut mānū, p̄es, &c. s̄t m̄od̄ int̄um. Ut
Subst̄ucti, s̄t dñis dicas, s̄t M̄ut̄as, ut P̄oile, s̄t p̄ijas, ut f̄ia p̄i
bus natatis.

Dico 1°: Subst̄ in abs̄cti p̄iunt ēē Grā & Spē. P̄o
ga nulla apparet rugiā, vñ alitas erit Gen ad unitem, Egnitēm
dīm. Caritās erit Spē ad hanc & illam unitem. Trinitati q̄ ad
abs̄cti actiū s̄t Grā & Spē. Ut color, & albedo; q̄ ēē abstracta
Subst̄.

Dico 2°: P̄es p̄ijas, vñ mā & f̄ia p̄iunt ēē Grā
& Spē. P̄o ga nulla et curvata rugiā; q̄re mā ēē erit Gen ad
Cælestēm, & sublunarem, dato q̄d de trivio spē. dñm mā sub-
lunaris & cælestis erunt spēs infā. Sili fia Subst̄ū in coi-
ent Gen ad oēs f̄ias et Subst̄iles. & f̄ia actiū spēs infā ad
oēs f̄ias Leonis.

Dico 3°: Mā & f̄ia s̄t p̄es, s̄t vñ dñ ad eē totum.
q̄ nō p̄iunt ēē Grā & Spē. Et dist. maior. si p̄es rū compodi-
cendo majorēm. s̄t p̄es rū mār, & f̄iaq̄ infā, necc maiorēm.

Dico 3°: P̄es q̄d p̄ijas, i. Indivisibilia q̄nti-
tatis p̄iunt ēē Grā & Spē: q̄re punctum est spē infima ad
oia p̄unta: Instans, & Mūtatum ēē s̄t Grā ad ins̄ia, & Muta-
ta, & sp̄ualia & corporalia: nulla nō curvata rugiā.

Quare & Indivise in coi sit Gen ad Indivise
pmēns, & Successuum? Nōnt aliq̄ & dissidet; si q̄ntas ḡmīns
& Successua vñōc̄ coiunt in q̄ntē stimua, reine affīe, si vñ non
coiunt, reine negīe. Phant̄ q̄d rex complementa ferme coiunt
ini se eot mō agḡ res ipso, q̄d complement, s̄t Indivise affīe
nata & complementa q̄ntis permanēti, & successus; q̄d eot
mō coiunt, q̄ q̄ntas ipso coiunt. Ego enī rē abī. affīe.
Ob. I^o: Quantas ḡmīns & Successua nō coiunt
vñōc̄

Quoniam Entia p̄t̄nt ē Grāt̄ Sp̄s.

Vocē: & nec eaz indisitia. P̄t̄ om̄is̄to antīneq̄ s̄m̄; dir̄a rāo ē ga q̄ntās succūrūas in rōe extensioñis ē sp̄s̄dūm̄ p̄ ac-
cōns. & n̄ p̄t̄ cōrē Vuōc̄ & p̄m̄ente, que ē Vnum̄ p̄ se, eaz uero
Indisitia bene p̄t̄nt cōrē Vuōc̄ in rōe Indisitie, q̄m̄ q̄b̄ parti-
cipant. Nec facere sp̄s̄dūm̄ ē tēb̄ quē Vuōc̄ n̄ cōiunt, tollit
abi. Vuōc̄om̄: nam Pr̄us alioꝝ & Thas n̄iḡ, q̄ut̄ it̄ sp̄a per
auens Vuōc̄ n̄ cōiunt, & t̄ eoz p̄es̄ cōiunt Vuōc̄. Fadde p̄riale
mun̄d̄ Indisitium̄ pot̄i. ē trāre, q̄ p̄ponere, & id n̄ sequunt̄
in oib̄ n̄am reꝝ, in q̄ regiunt̄.

Ob. 2. In q̄ntē cōf̄sa nullum̄ ē Indisitie q̄t̄ p̄t̄it̄
ē Gen. 9: q̄t̄ tale n̄ ē; p̄t̄ am̄, ga in primis n̄ cōunclum̄, & rōe
det̄i in solis Lineis: nec Instans, & eos det̄i in solo tōne; n̄c̄it̄
Mutatum̄ ē, & rōe in solo motu regiati: e. p̄tt̄. P̄t̄ neq̄. S̄m̄
ga ut Indisitie sit Gen. 9 neu sp̄sum̄ n̄ ē q̄t̄ det̄i in q̄ntē cōf̄sa;
st̄ satis ē q̄t̄ eius inflōa nullant̄ cōiant̄ atogiam.

Ob. 3. Fr̄e p̄ḡȳe n̄ne s̄t̄ cōiunt immē in alijs̄ Gr̄e,
q̄n̄ Sp̄s̄, q̄t̄ p̄ponunt sub uno et q̄t̄ immē collocant̄. Neq̄. Fr̄e rōe
qui immē collocant̄ sub fr̄e sensāre, ga dō. Regus immē collocant̄
sub alijs̄, & Linea, q̄m̄ p̄sp̄nit̄ genitum̄, temp̄. & motus, q̄t̄ compo-
nunt̄ Indisitie, & Mutata ē, n̄ cōiunt immē. & Vuōc̄ in alijs̄ Generis:
q̄. nec et eoz p̄es̄ q̄t̄ p̄ḡȳe; & hō m̄inorem̄, ga Linea p̄t̄ cōit̄
immē in q̄ntē p̄m̄ento, & p̄t̄t̄ea cōit̄ i t̄ḡor̄, & matu in q̄ntitate
immaud̄ (T̄ uā ē rōe i S̄m̄ia): q̄. n̄ cōiunḡ immē sub Uno Gr̄e. P̄t̄
neq̄. S̄m̄: Major rāo ē ga in fr̄e p̄ḡȳe semp̄ regiunt̄ aliquo
fr̄e fr̄e, & q̄t̄ immē abstrahunt̄, & rōe semp̄ dati. Cen̄
immēn̄ d̄ eaz Sp̄s̄, q̄t̄ fr̄e sp̄eales p̄ponunt̄: et uō Indisitia
& n̄ regiunt̄ immē in Gr̄e, st̄ in Sp̄s̄, bene p̄t̄nt̄ Vuōc̄
cōrē & Sp̄s̄, sub q̄t̄ so. sub nullo Gr̄e immē collocent̄.

Dico 4. P̄s̄ integrantes, tam Omogenia, q̄ Eche-
rogenia, n̄ p̄t̄nt̄ ē Gr̄e & Sp̄s̄. P̄t̄ p̄ḡars, ga si abstrah-
ti pars Omogenia aqua, & rōe et illa pars singulis partibus ent̄
totam

De Vt in Spē. Cap. 1° d. Grc. Q. 2° Ans. 3°

Totam illam naturam cōm. Vel partem: nō participarent pīem, qā infīo dēnt participare totam Nām Hēc: nō totam, qā iam nō ēstē pīs, sīqā participarent totam rōem aquē participatam ab aquis totalib⁹: qā nō cōunt ec̄ Grā & Spēs. Tq̄ si aliqā pars alij Omogenia abstrahati, iam nō mēt pars, st̄ una Nā Spā apta prāri & Entib⁹ singlib⁹ voleatis. Neq̄ dicas agm totalem singlem, & illi: i pīem pōe cōrre in illa aq̄ cōi, qā dīc sequeret̄ eand̄ Spēs tūd̄ in ludi in toto, 1° rōe suj, 2° rōe pīs.

Dico 2° pars, qā apud, or, man. &c. sc̄ opā & accīns, sīq̄ dīcunt li fīals mām & cōta pōsitione accīali, cōta complexē & hōi. Quāres qd̄ hī si tales pīs Ethiopēs accīpiant, ut vīstant sola mā & frā nullum cōtēns inusūndo? It̄ adēu ne pīue, ob cōnt rōem, ob qm̄ pīs Omogenē. Grā & Spēs ec̄ nequeunt, qā nō cōam rōe suj, qd̄ regnūt ad Gen. & Spēm.

Dico 3° Entēs modales complē cōstituētes pīta cōunt ec̄ Grā & Spēs. Dīc qā pītūm nō aliud e qā Supēnum, & infīo in recta serio commoda lispositio, st̄ tales st̄ aō, pīpīo, Vbi, Sit. & Guan, & Hūs. qd̄ qd̄.

Dico 4° Subsistēcē accommodatē sumptū pīunt ec̄ Grā & Spēs. Vbi Subsistēcē cōrata complā ad dīc complēas, m̄ complā uo ad dīc incomplās. Dīc qā nō obstat qm̄ i Subsistē complete cōant immē in una spē infā Equina in alia. qd̄

Dico 5° Extēa cōrata et̄ aptē sumptū pīunt ec̄ Grā & Spēs. Dīc qā et̄ dīponunt Melre, hēntz maiorem Entēm, qā Extēa rōis. qd̄ si hēc pīunt, a fortiori Extēa. Un̄ extēa opā erit Gen. ad dīc complās; incompleta ad incomplās, & modales ad modales; nūngāc extēa cōrata spā cōrt Vuōcē cōnt mūcēata, qā ad finitū, & infinitū n̄ dīc finitū, nec extēa satislati.

Quoniam Entia p̄sint ēē Grā, f Sp̄s.

Subialis & accialis, quae s̄t 1° dōrē, & rōe ē ga Ex̄tria ē eius
ordis, & rōis ē re, qm acciat, & a q̄n distinguuntur s̄t recti: 2° q̄n
res n̄ coiunt Vūocē, nec eaz Ex̄tria.

Ob. 1° Subs̄tha, & Ex̄tria immē sequunt̄ Driis in-
diuant̄, s̄t q̄d s̄nt ipsa rōe dñndi n̄ coiunt Vūocē: 3° ne
Subsist̄ia, & Ex̄tria. Rx. 1° majorem ē fam, 1° q̄d Subsist̄ia,
& Ex̄tria sequunt̄ nās singlet̄ sm̄ se, n̄ uō Driis. Un̄ 2° rōe sin-
glet̄ coiunt Vūocē, & eaz Subsist̄ia, & Ex̄tria Vūocē coiunt. 2° q̄d
Subsist̄ia & Ex̄tria immē sequunt̄ nās singlet̄ in aū exercito,
tn̄ sequunt̄ nās cōes in aū signio, & Subsist̄ia sit p̄sonitas. Nā
Subialis, p̄sonetas uō signie, & q̄d iunūam lant̄ in nis coib⁹
st exercitū & q̄d resūltūam in solis singlet̄ repian̄. Etat
p̄sonatione dico t̄ Ex̄tria, que ut p̄sonas cōt̄ rei p̄soni, ut uō ac-
tualis rei aūli: Utq̄ ab⁹. cōt̄ reb⁹ sm̄ se, ita ut n̄ sit uim
Driis, nisi id, qd p̄sona Ex̄tria.

Hinc tn̄ nos n̄ negare Subsist̄iam, & Ex̄triam suo
mō exercitū ēē in nis coib⁹, q̄d Preut Driis & P̄t̄s exercitū
complēnt̄ in suo ēē q̄d eas fās singlet̄, ita cōt̄ o east q̄plet̄
s̄t cōes, q̄n n̄ abstrac̄m. & Eōem à P̄t̄ & P̄t̄ coib⁹, & Sub-
sist̄ia, plur̄ abstrac̄m. & Ex̄tria, & Subsist̄ia, que uolunt̄ exer-
cīte solent Eōem in cōi: nūnḡ tn̄ dñm ē nām cōem extore &
Subsist̄tere exercitū, q̄d Eōe sot̄ dñ & reb⁹ quæ extunt̄, & Sub-
sist̄unt̄ p̄ se in rei nā, n̄ uō t̄ illis, quo sot̄ s̄t p̄ sua in p̄fōra.

Rx. 2° ad arēum p̄ misba maiori, et mino iij neg.
In dsām: dñsa rāo ē ga Driis diuant̄, ideo n̄ p̄sunt̄ lōre,
ga s̄t fāles rōes diuant̄, & n̄ cōt̄ alias dñsa, q̄q dñiant̄, &
a q̄q diuant̄: alioq̄ n̄ dñret̄ p̄ usq̄ inq̄nit̄, at uō Subsist̄ia,
& Ex̄tria suas cōt̄ peculiares Driis s̄t̄.

Ob. 2° Siā Drii, Driōes, & ritia Vūocē coiunt̄
in suo p̄nto sp̄ials, & eaz Entis (o quæ s̄nt Subia, Alii uō
accia) n̄ coiunt̄: q̄d cōes Subsist̄ia, & Ex̄tria Vūocē coiunt̄, q̄nus
eaz

De H. in Sp. Cap. I^m. d' Oze. G. 2. Art. 3?

Eas res nō coiant Vōce. Et neg. sām: Major ratio est quia
oīa H̄i, Durōes, Ut. Et accia complā, qua adūnum reb. i tam in
vōce oīatur; ideo cōunt vōce sumendo vōcēm à mō afficiendi
sibz, idem dñs t durōe: at nō exīs quēt si subz, quēt accia:
quēt incomplā, alia complā: quēt reales, & quēt modales; sīb. Subz-
tē, quēt sī creat, alia increata, b̄t, quēt rōes tollunt vōcēm, q̄re
sīt cōunt vōcē, q̄t agit summoī ut sīfī.

Dico 2.º In hōria ē gen. ad hōrias jūtis, & glōtis.
P̄t̄ ga tales hōriæ componuā. Met̄e, cōunt in mō vñeno; et
tēp̄ h̄i: q̄t In hōria m̄ iā cōt̄ gen. ad ead. Arguit̄. Subz s̄p̄
n̄ cōunt vōcē. Q̄t neg. hōriæ. P̄t̄ neq; sām: ga major fōntis
dāt in H̄i, & subz vōcālum, in fōnt, & subz fōntālum, q̄m
In hōriæ, eiusz subz, sī tñ' vōi accia, & subz, n̄ part̄cipant
atōgām a subz, q̄m exīs hōriæ cōm. part̄cipabānt a subz, a ff
n̄ sōl modali, ut vōi, sī reali dispeñat. Negati itaq; sām, q̄a vñ-
cōa. Subz ē accia vñt tm̄ dispeñat a subz atogā, & tm̄ vōcē
cōunt: q̄t a fōntis hōriæ.

Inst. In hōria sī vñcōis, q̄t magis accommodans
dīob. exīm, q̄t vōi, fōnt, & durōe accommodans dīob. Sub-
toz. Negati Instia, q̄t magis accommodari dīt subto q̄d q̄d mino-
rem dischīem ēt ab illo, ut sī vōi, fōnt, & durōe, quē ab illo
realitā n̄ dispeñat, q̄t in hōria, quē magōrem dīctiōem ēt a subto.

Et ostendit Instia Galatias 1.º q̄a Unio expon-
tatica cōt̄ Quōcē & Unione p̄fīx, quo dāt in māmēfīam. O tr̄ cōm
sī atogā. 2.º q̄a Si una nā lāna uniret ad Pr̄m, alia ad Spi-
zium Sanctum, siā uō ad Subsistām Dei ab. m̄ si dāt) omnis
la Uniones vōcē cōrrent, & tm̄ Substām Pr̄is, Spiis Sancti, &
ab. n̄ cōunt vōcē: q̄t a fōnti cōient hōriæ, q̄muis subz
n̄ cōiant. 3.º q̄a In hōria illas zāni ad azām & illas zā-
nī ad An̄geli cōunt vōcē, & tm̄ Angel. vōcē n̄ cōit
Gāia.

Ago. 2.

Guanam Entia point ee Guia, t Spes.

Arg. 2°. Accia unita e Indias s̄t atoga: e^o et
Indiis ipsa. Pro. s̄iam, q̄a Indias s̄gent et hanc naturam
acciam. e^o si ecce s̄t atoga, et Indiis ipsa. Pro. s̄iam, q̄a rao
tri, et s̄plementi s̄t postulat ut t̄r vint p̄portionati q̄ ad Entia ad
res s̄t trānt, n̄ th̄ ut ill̄ accommodateat in oīb^o, ut p̄it in Indis t̄b^o
q̄ntis que trānt p̄s atogas, et ipsa mitiūs vnde coiunt. En
Indiis Linea t̄cūt i Indiis t̄b^o, t̄p̄oris, et mot., v̄ t̄ q̄b^o, mot., v̄
Linea, n̄ coiunt vnde, s̄t ammē, ut dixim.

Dein res que aducunt s̄t trānt aces placitas, q̄
ff. I. multiz. Iniam) Faciunt vnum p̄ se, Et tri aces coiunt vno =
ce, Et tri ipsi s̄nt atoga: e^o q̄nus Indiis trānt accia atogas =
ient vnde. Superat ceteris Guia, t Aris metiūs, d. sitib^o,
st q̄a Loga nit fera t illis agit, Nos q̄z alio negotium remittim?

Ad Capit 2^m.

DE Specie.

CVFO I.

De definitionib^o Specie.

ARTVS I.

Examinatio dñios Speci subiectis.

In Speciem infra, q̄ Subiecta domi duo res: alter partis ad Gen^o,

De Vt in Spē. Cap. 2. & Spē. Q. 1. S. 15. 1

ui Subiecti, & sub hoc dt Spē Subiectis: alter His ad sua in pōia
 & q̄ orā, & sub eo dī Spē p̄abilit̄. Spē Subiectis dicit s̄d q̄
 Subiecti Grī, et dī Gen. 9 in quōe qd e p̄abilit̄. Quia dī s̄d in sece
 exptam I Spē ē Unum qd nōe, & rōe, qd aptum e Subiecti Grī in quōe
 qd e p̄abilit̄. Prima parta Unum qd nōe dī rōe I ponit loco Grī: Re:
 Tique loco Dī: f. 2. am. I qd aptum ē Subiecti Grī reūcūn̄ oia
 H̄is, q̄ talia, q̄ q̄ talia n̄ Subiectum; f. 3. am. I in quōe qd ē
 Excludum Partia in q̄le; f. 4. am. Anīq̄ p̄xē excludunt Indūa,
 quae sot rōe, & mēante Spē Grī Subiectum.

Sed nōe sanc dī p̄ficiem tū exptam n̄ e p̄ficiem Spē
 Subiecti sumpta p̄ rōe. Tradit̄ n̄ s̄ idios sumti, nōe p̄fici
 aptum; nec et sumpta p̄ aptū, ut Subiecti Grī in cōpendo, q̄ tra
 diti p̄ Subiectum, que ē quād p̄sicta Partis, sicut p̄abilitas ē
 p̄sictas H̄is; nec et sumpta p̄ aptū ut Subiecti Grī in grāndo,
 q̄ traditi p̄ Subiectum, q̄le ē Parte grādū: q̄n n̄ dīm̄, Spē
 Subiectis ē id qd tū p̄ partam qd ē illigat̄ Parte, Parte aut
 cōfīm̄ n̄ ē Subiectum aptudis Spē Subiectis: Ut rōe de Aptis
 in rōe, seu Subiectis, p̄ aptis dī fāci v̄p̄lē, sit dī his p̄cedere p̄fici
 p̄sum, ac inīmū Subiectum rōe aptudis, qd ē sola Spē māla sumpta.

Quare dīlo Spē Subiectis in cōpendo ita siet p̄fici
 | Spē Subiectis ē nā spēcīa apta subēcī Grī: f. 1. Subiectis nō in p̄fici
 dī, sic | ēst nā spēcīa apta Subiecti Grī: at w̄q̄ rōe, sic | ēst nā
 spēcīa immē, q̄ p̄fici rēnt Gen. f. 2. Quia oia p̄ent ex tt ad Cap.
 f. 2. q. 2. art. 2.

f. 1. q̄ dīlo Spē. Dīlo dīrādī p̄ alio noti: de
 finito, s̄t Gen. 9 īnoti: q̄ s̄p̄cī: q̄: dīrādī n̄ bene dī fīt̄ q̄ Gen. 9. P̄
 dīrādī major. dīlo dīrādī p̄ alio noti: dīrādī p̄ alio in
 tūnū dīlo, rēdo maiorēm: dīrādī p̄ alio extīnūm, ne
 go in majorēm: Gen. 9 īnoti: remeliam Spē, n̄ ē spē in tūnū
 sum, s̄t extīnūm, exptati q̄ dī j̄n rēlata dī h̄ūm̄ p̄ tr̄s meus
 sum n̄ ē, qd tri sint notiores. f. 2.

De definitionib. Speciei.

Ob. 2° Per item 2° Topis. 3° Loco cuiusvis partis
et genit. potest ponit et hoc ipsius pote. V.g. Et fieri eis et reale. Loco atque
potest ponit viventem sensituum, dicendo. Eo est vivens sensituum reale. I:
et in aliis specie, in quae ponit genus, Loco huius potest ponit et hoc ipsius
huius, ut hoc est sum: tun: n. Atque faciat eum sum: Specie est id, quod
subjicit ei, sicut est collocatio spes. Ita, ergo quod sit maxima spes, est
et hoc spem esse semetipsam. Vnde dicitur animalia ista quod est: q. Specie non
est cere et fieri est genus. Ita, anima sit est uerum, quod pars animalium est intrinseca
et fieri, non uero quod est extrema; Specie autem est fieri est genus, tanto per quanto quod
extremum, et tanto per trimum.

Ob. 3° Hoc aliter est Indicum, vnde in ipso subjicitur huius
nempe atque: 2° trius specie coit et Indicus. Ita ad minorem: loco aliter si
est id, ut prius in subjicione immixta est, sed eis, et meante esse, atque: si
uero est id, ut Indicum vagum, ut quidam aliter compositionem ex natura graue ar-
tor, et oria singuli inarta, fuita, est speciem per accidens, quod nulli
huius. Et specie per se subjicitur.

Ob. 4° Specie subjicitur huius ratione. Ita est subjicitur: 2° ma-
le et fieri specie, id quod huius subjicitur, et 3°. Ita, satis est quod species
animalium huius ipso subjicitur, et sub alijs ratione est collocari.

Ob. 5° Specie subjicitur intrinseca est fructus est Vitis: q.
dicit et fieri in ordine ad infusio, et non in ordine ad genus. Ita negatur anima
qua specie Vitis: est, si sumatur malum, extrema, acerulus est uero fieri Vitis:
Si uero sumatur fructus per se ratione subjicitur et Partes ruris Ordinatur
cum sumatur non pot est Vitis, sicut ut si uero celata Indica.

Ob. 6° Mala 1° probatur est specie infra, quae nullum
supradictum genus habet: sicut probatur una cum datu specie quatuor et ceteris,
qua est nullum genus super se habet, ut ea specie non subjicitur huius.
2° mala est atque specie. Ita 1° negatur totam maiorem. Ita 2° negatur
propter, quae die non est fieri specie non subjicitur quales sunt multas in
maiore, sicut in subjicione, quae cum dantur, quod sufficit ad con-
stitutam definitionem.

A. 1545

De Vt in Spē Cap. 2^m d Spē. Gv. 1^m. Art. 2?

ADTVS 2?

Explat' dñi Spē p̄abilis.

Spē p̄abilis e' id qd p̄ati & p̄ib solo nō dñienb in quodq
e' complē, 1ª parta s' id qd ponit loco Gris, reliqua loco Q̄ris,
t̄ his sic posa e' descriptua, fiet uō sp̄alis si aptet, 2^a su-
pi. ditta.

Ob. 1°: Et Qen p̄t p̄ari & solo nō dñienb:
q. dñi Spē e' alteri, p̄d̄t̄ ipsam Spēm; p̄b̄ ans. Si qd
abstinentia ab una sola Spē ignorando f' n̄ aduertendo
e' alias, tunc Gen. p̄abili & solo nō dñienb? q. Et. Et
dist ans: Gen. p̄t p̄ari & solo nō dñienb, ita ut p̄it
et p̄ari & dñienb Spē, sicut ans: ita ut n̄ p̄it p̄ari
& alijs dñienb Spē, n̄ ego ans. Ad ḡroiem dn̄ ad meo
querent p̄e p̄ari & alijs Spē dñienb, Et qd accens ob ignorantiam,
f' inaduertentiam abstinentis & illis n̄ p̄ati.

Ob. 2°: Qato qd due aia rōales unironti dualb mā-
teria Spē dñi, celesti, s' o subsumi resultarent duo rōis s' o dñi, qd id
ad huc p̄t p̄ari & illis: q. Et qd e' sp̄es p̄nit p̄ari & dñienb Spē. Et
s' oem in eo evanta fore Gen.; N̄o ille us. ist p̄it alio remittim?

Ob. 3°: P̄lāo p̄abilitas in Spē oris nāo a' celo
Subiunctio al Gen.: qd illa p̄lāo h̄bit dñi. Et neg. ans namuna
relia separari p̄t ab alia ut & facta separata in aia rōali, mā 1^a
& alijs Spēb, & qd p̄ibili credit n̄ esse sup se eligit Gen.

Ob. 4°: Dari p̄t sp̄es, qua n̄ p̄ati & p̄ib: q. dñi
Spē n̄ stat, p̄b̄ ans, ga X^a plogum p̄t, in eo dñit Gen. ab
Spē, qd Gen nequeat seruari in una Spē, Spē n̄ seruari possit in
uno tantum Indicio: qd n̄ regnat qd Spēs p̄iat & p̄ib. Et neg.
abs. ans: plogum uō in ḡroie adductum sol illigit & seruare sp̄is
qd

De definitionib^z Specieis.

Quo ad se fctiones ^{2 annis}

Acta illigiam soluū adire; Tam gen. 2 qd Spem tripli
sensitari posse: 1° qd ad nudam spfiam: 2° qd ad fctiones ^{2 annis}
qd ad pgnietes resurstantes ex diunctione d. Oris: 3° qd ad spem
sensitam. 1° mo tam gen. 2 qd Spes in uno Indio discerni possunt, et at
tam diversa. Sensitum sit in solo eoe Prog. qd in oib. 2 spes 2
d. Indus. Et 2° tam at rōale sit in uno Prog. qd in oib. 2 Indus;
2° mo spes diversa in uno Indio, ibi n. est oes suas pgnietates,
tam ^{2 annis}, qd d. Oris videntes vint reges in fctione d.
sial. Infraeuntē nullam fctionem ^{2 annis} intensiuam addunt
f. sit d. illis n. curant p. Gen. 2 n. diversati in una spē, qd at
in Leonis n. est sensitum, d. Emissitum, quia s. fctiones ^{2 annis}
3° mo nec gen. 2 in una spē, nec spes in uno Indio discerni
possunt, d. Rēta espirali sit ad pta, et sm. hanc 3° d. d. d. cem
d. sit rōe spes

Q V F O 2°

V. & qmō Spes sit Correlatum Qris?

SNTVS 1°

Oscendit Gen. 2 rōi p. x ad Spem
rōte uero ad Indium.

Ad significationem cuius dōe norabis 1° Relatum ē id, qd refert
ad aliud, & hoc aliud, qd n. t. Relatum dicitur tuum; qd n. si
vniuersum referatur ad Relatum, vocari Correlatum: H. p. aet. qd sit
filium d. Relatum: fili. qd n. t. n. p. d. cris, que aut
ē refert ad p. m. d. Correlatum. Notabis 2° Correlatum d. eo
scium